

פ"ר 1/22
פ"מ 2/22
פ"מ 3/22

ח"כ עיסוואי פריג' חבר ועדת הבחירות המרכזית
רשימת המחנה הדמוקרטי בהנהגת הורוביץ שפיר וברק

בעניין שבין:

באמצעות עו"ד אורי הברמן ואח'
מבר כוכבה 23 בני ברק
טל: 03-5662808 פקס: 035662801

נגד

1. עוצמה יהודית
2. בן ציון גופשטיין.

באמצעות עו"ד איתמר בן גביר ו/ או יוסי דרמר
מרחוב הלל 5, ירושלים
טל: 026459003 פקס: 026459010

3. היועץ המשפטי לממשלה.
באמצעות פרקליטות המדינה.

המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת
המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות

ובעניין שבין :

באמצעות עו"ד אורלי ארז – לחובסקי ואח'
המרכז הרפורמי לדת ומדינה
מרחוב דוד המלך 13, ירושלים
טל: 02-6203323, פקס: 02-6256260
להלן – "המבקשים בפ"מ 5/21"

- נגד -

1. עו"ד איתמר בן גביר
 2. ברוך מרזל
 3. בנציון גופשטיין
 4. רשימת עוצמה יהודית
- באמצעות איתמר בן גביר ו/ או יוסי דרמר
משרד עורכי הדין בן גביר
רח' הלל 5, ירושלים
טל: 02-6459003, פקס: 02-6459010

ובין:

סיעת העבודה
ע"ד ב"כ עו"ד יובל מור מוסלי ואח'

נגד

1. עו"ד איתמר בן גביר,
2. ברוך מרזל
3. בנצי גופשטיין
4. רשימת עוצמה יהודית

באמצעות איתמר בן גביר ו/ או יוסי דרמר
משרד עורכי הדין בן גביר
רח' הלל 5, ירושלים
טל: 02-6459003, פקס: 02-6459010

תשובת המשיבים לבקשה למנוע השתתפותם כמועמדים בבחירות לכנסת ה-21

בהתאם להחלטת כב' יו"ר ועדת הבחירות והמשנה לנשיאת בית המשפט העליון כב' השופט מלצר, מוגשת בזאת תגובת קצרה מטעם המשיבים, יש לציין כי מצורפת לתגובה תצהירים מפורטים ומנומקים ובכל מקרה לאור העובדה כי בין הגשת הבקשה לקבלת התשובה עברו להם ימי שבת ותשעה באב מוגשת התגובה בקצירת האומר והמשיבים יבקשו להוסיף בדיון בעל פה:

פתח דבר:

1. ביום טו בתמוז התשע"ט 18.7.19 מסרו תשעה שופטים של בית המשפט העליון את פסק דינם בעתירה של חלק מהמבקשים כאן שביקשו למנוע התמודדות ד"ר מיכאל בן ארי ועו"ד איתמר בן גביר לכנסת. לצערם של המשיבים ד"ר בן ארי נפסל אולם מועמדתו אולם הערעור באשר לעו"ד בן גביר פה אחד על ידי תשעה שופטים.
2. אותם תשעה שופטים כמו גם ועדת הבחירות לכנסת שדנה בעניין זה כגוף מעיין שיפוטי, נחשפו לעשרות מסמכים הקלטות וראיות בעניינו של עו"ד בן גביר כמו גם לחומרים שונים בעניין מפלגת עוצמה יהודית ולאחר שבחנו את החומרים הגיעו למסקנה כפי שהגיעו.
3. לתדהמת הח"מ במקום לקבל עליהם הכרעת בית המשפט, הרי שעוד לא יבשה הדיו מהחלטת בית המשפט וכבר הוגשו בקשות לפסילה בועדת הבחירות כאשר לכל הפחות בעניין עוצמה יהודית ואיתמר בן גביר – רובם

ככולם של החומרים אותם חומרים, והראיות הן אותן ראיות.

4. התנהלות זאת מצביעה על זילות וזלזול בחברי ועדת הבחירות ובית המשפט – הרי גם חברי הועדה בראשם יו"ר הועדה כב' השופט מלצר וגם שופטי בית המשפט העליון עיינו בחומרים חזור היטב ואולם כפי הנראה מבחינת המבקשים אין משמעות לעיון זה, אין משמעות להחלטת ועדת הבחירות, אין משמעות להחלטת בית המשפט העליון של מדינת ישראל – אין דין ואין דיין.

5. כדי להצדיק את עצמם בעניינו של בן גביר הגיש רק המבקש מהתנועה הרפורמית הקלטות נוספות, דא עקא שהקלטות אלה לא יכולות להוסיף שכן רוב רובן הן לפני הדיון שנערך בבית המשפט העליון ולפני הדיון בוועדת הבחירות ובמרחק הזמן נוצרה נקודת אל חזור לטעמנו שניתן היה להשיג עליה רק עם חומרים חדשים ורלוונטיים.

6. אמנם אנשי המרכז ניסו בכסות מסויימת להביא חומרים מהחודשים האחרונים דא עקא שדווקא חומרים אלה מלמדים יותר מתמיד שצדקה הועדה וצדק בית המשפט העליון בהחלטה לדחות את הערעור נגד בן גביר.

7. זאת ועוד, גם החומרים היותר ישנים (כפי שפרטנו בהרחבה בתצהירו של בן גביר – כך התצהירים והנספחים להם מצורפים לבקשה ומהווים חלק בלתי נפרד ממנה) יש בהם כדי להבין שעילות הפסילה השונות רחוקות מזרח ממערב מבן גביר ומעוצמה יהודית שכאמור בעניינה הוגשו חומרים חדשים ספורים ביותר שחלקם הגדול כלל לא שייך אליה...

8. ואם לא די בכל אלה, לתצהיר בן גביר צורפו גם קטעים נוספים המלמדים שהצהרות שלו לא היו מן השפה אל החוץ ומסתבר כי הדברים עליהם הצהיר בפני הועדה ובית המשפט מלמדים על אידיאלוגיה עיקבית ורצופה.

9. הוא הדין באשר לברוך מרזל ולבנצי גופשטיין כאשר נמסרו תצהירים מפורטים נתנו הסברים ואין שום סיבה למנוע התמודדותם לכנסת.

10. אכן בעניין מרזל הוגשו כל מיני חומרים המצדיקים הסבר אלא שההסבר ניתן ותצהירו של מרזל מפורט מאוד, ולמעשה עונה על כל נקודה ונקודה שבה ניתן היה לשאול שאלות ולהביע תמיהות.

11. הוא הדין בעניין גופשטיין שמוסר תצהיר שעיקרו היא תפיסת עולם שהוא שוטח, תפיסה שאינה תפיסה גזענית, אלא תפיסה שהיא נגד התבוללות כאשר צריך לזכור שלא כל פעילות נגד התבוללות היא גזענות.

12. גופשטיין מציל נערות, מקים מקלטים, פועל נגד החפצת נשים ומניעת פגיעות בהן – על דברים כאלה ראוי לקבל פרס ישראל ולא בקשת פסילה.

13. אם לא די בכך עיון בבקשות הדלות של סיעת העבודה (שהעתיקה את הבקשה מבקשת המרכז הרפורמי בפעם הקודמת ובקשתה לא גובתה בתצהיר – דבר הפוסל את הבקשה) ושל ח"כ פריג שלא השכיל לעבור את הרף המצדיק הגשת הבקשה, מלמדת כי המבקשים מבקשים על גב המשיבים לזכות בפרסום גם במחיר של הגשת בקשות סרק וניסיון פגיעה בקמפיין הבחירות של המשיבים, אולם מכל מקום כל עוד לא הייתה פגיעה בועדת הבחירות ובבית המשפט היינו מחרישים אלה שהבקשות דכאן מלמדות על פגיעה קשה בועדת הבחירות, בבית המשפט, וכב' השופט מלצר ויש להצטרף על כך.

הצדדים:

14. בפ"ר 1/22 המבקש הוא ח"כ פריג ורשימת המחנה הדמוקרטי בהנהגת הורוביץ שפיר וברק שהינם מתחרים פוליטיים של המשיבים ומכל מקום לגבי מר ברק עם כל הערכה לפועלו כרמטכ"ל בצה"ל הרי שאין להתעלם מהעובדה כי המדובר באדם מחפיץ נשים, פוגע בכבודן, וחבר של עברייני מין פדופילים.

15. בפ"מ 2/22 המבקשים הם אנשי המרכז הרפורמי, שהצביעות באשר למעשיהם זועקת מהשמייים! המדובר בארגונים גזעניים המציגים את עצמם כחרדים לדמותה של מדינת ישראל, אך בפועל לא רק שלא מצאו לנכון להגיש בקשות דומות כלפי אויבי ישראל בכנסת כמו אחמד טיבי והמועמד עופר כסיף, אלא שבמעשיהם הם מגלים התנהלות חד צדדית ומוטה.

16. בפ"מ 3/22 המבקשים הם לא אחרים מאשר חברי מפלגת העבודה כאשר ה בית המשפט העליון עמד לא פעם על הבעייתיות של שחקנים במגרש הפוליטי לאשר או לפסול מועמדות של "שחקן אחר" על המגרש (ראו דברי כב' השופט עמית בא.ב. 1095/15 **ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים נ' חנין זועבי** (פורסם בנבו) (להלן: "**פרשת זועבי השנייה**").

17. הגיעה העת להציג את המשיבים לבקשות אלה. המשיב איתמר בן גביר, אב לשישה ילדים, גדל בבית חילוני לאמא יוצאת אצ"ל שבגיל 14 נעצרה על ידי הבריטים ולאחר מכן שירתה בצה"ל כקצינה ולאבא מבוני ירושלים, שהקימו בית בישוב מבשרת ציון, עוד בצעירותו חונך המשיב 2 לעצמאות מחשבתית ובתקופת האינתיפאדה כאשר הוא בן 12 בלבד החליט ללכת להפגנות ומחאות, הצטרף לנוער מולדת, מאוחר יותר לנוער כך. לצערו של המשיב הוא לא זכה להכיר את הרב כהנא שנרצח, אך למד בישיבת הרעיון היהודי, בשל התערבות פוליטית צה"ל סירב לגייסו והמשיב היה היחיד במדינת ישראל ששבת רעב במשך שלושה ימים כאות מחאה ודרישה לגייסו.

18. מכל מקום, כל אלה היו לפני שנים רבות, מאז המשיב התחתן, הקים משפחה, למד משפטים, הפך לעוזר פרלמנטרי, הוסמך כעורך דין, אחראי על תקדימי רבים ושונים והיום הוא עומד בראש משרד מוביל במלחמה על זכויות אדם ומייצג בין היתר נערי גבעות, חרדים, חברי הקהילה האתיופית, וגם (למרבה ההפתעה של המבקשים) ערבים ששיתפו פעולה עם מדינת ישראל ודאגו לביטחונה.

19. המשיב ברוך מרזל בן שישים אב ל 10 איש ההתיישבות היהודית בחברון, לחם במלחמת לבנון הראשונה בגזרה המרכזית ונפצע במהלכה בכביש בירות דמשק, מרזל מנהל את מפעל הכנסת האורחים הגדול ביותר במזרח התיכון ובשנים האחרונות האכיל עשרות אלפי חיילים מכל המינים והסוגים והמגזרים : אהבת ישראל פועמת בקרבו ורוח ההתנדבות מניעה אותו.
20. המשיב הוא גם איש חינוך אשר העמיד דורות שונים דואג לנוקקים, עוזר לגלמודים וידוע בפעילותו החברתית.
21. המשיב בנצי גופשטיין הינו נשוי, אב לשמונה ילדים וסב לנכדים, בן 49 פועל שנים רבות למניעת התבוללות ועשרה לנערות במצוקה הוא הקים מקלטים שונים מנהל דירות לנשים מוכות ופועל נגד החפצת נשים ופגיעה בהן.
22. המשיבה עוצמה יהודית עוצמה יהודית היא מפלגה כלל ישראלית שמאגדת בתוכה את כל אוהבי ארץ ישראל ועם ישראל, דתים וחילונים, אשכנזים וספרדים, אנשי העיר הגדולה, עיירות הפיתוח והכפרים, מתיישבים וחקלאים, כמו גם בני מיעוטים שונים שכל כולם תומכים בערכיה של עוצמה יהודית, חיזוק המדינה היהודית, חיזוק החינוך ומורשת ישראל, הטמעת המשפט העברי, התיישבות עליה ועידוד הגירה של אויבי ישראל.
23. גם מהמצע של עוצמה יהודית שצורף לתגובה הקודמת ניתן ללמוד על האני מאמין שלה ונדמה שלא יכולה להיות מחלוקת כי אם היה מדובר במפלגה גזענית המצע היה זועק נושאים אלה.
24. מצע עוצמה יהודית עוסק בקביעה כי מדינת ישראל היא מדינה יהודית וכך גם צריך שיהיה באופייה ובסמליה הלאומיים וערכיה המשפטיים, המצע עוסק בחינוך ילדי ישראל לאהבת הארץ וערבות הדדית, הכרת ההיסטוריה והמורשת של העם היהודי ואוצר היהדות.
25. במצע מתחייבת המפלגה לפעול להטמעת המשפט העברי במערכת המשפט הישראלית ולמלחמה בעיוותי דין והרשעות חפים מפשע, התיישבות בכל חלקי ארץ ישראל, פעולת קליטה ועליה ועידוד יהודים לעלות ארצה (חוק השבות).
26. במצע התייחסות להשבת הריבונות הישראלית בהר הבית והתייחסות לאויבי ישראל כאשר המפלגה דוגלת במלחמה טוטאלית באוייבים , ללא משא מתן ויתורים וכניעות.
27. בעניין אויבי ישראל שאינם נאמנים למדינה (להבדיל מכל הערבים אשר אין בעניינם כל התייחסות גורפת במצע), מוצע להקים רשות לאומית לעידוד הגירה, והפסקה של תופעות של מסתננים וכדומה.
28. במצע גם התייחסות לצורת המשטר כאשר נקבע מפורשות שהמפלגה תפעל למען דמוקרטיה יהודית , כזאת השומרת על אינטרסים של מדינת הלאום היהודית, להבדיל מדמוקרטיה ללא גבולות שם יש גורמים שלא נאמנים למדינה כנכסים לכנסת ישראל, מסיתים מתוך הכנסת נגד המדינה ומבקשים למחוק אותה.
29. כן, כפי שכתבנו בתגובה הקודמת, ניתן שלא להסכים, ניתן לחשוב אחרת, אך המצע של עוצמה יהודית סותר לחלוטין את טענות המבקשים אשר הצטערו כפי הנראה לראות שאין בו לא תורת גזע ולא שנאת האחר אלא אהבת ישראל צרופה

המסגרת המשפטית:

30. סעיף 7א(א) לחוק יסוד: הכנסת קובע כך:

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי העניין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:
(1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית;
(2) הסתה לגזענות;
(3) תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל."

31. בית המשפט העליון קבע בשורה של פסקי דין, כי מניעת השתתפותה של מפלגה בבחירות ושלילת זכותו של מועמד להיבחר היא צעד קיצוני ביותר וכי הזכות לבחור ולהיבחר "היא זכות חוקתית מהמדרגה העליונה ביותר וכי ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יו"ר מפלגת העבודה הישראלית, פ"ד מט (1) 801-800, 758 (1995)).

32. בשנת 2002 תוקן סעיף 7א(א) לחוק יסוד הכנסת. בתיקון זה הוסמכה ועדת הבחירות המרכזית לפסול מועמד בנוסף לסמכות שהייתה קיימת קודם לכן לפסול רשימת מועמדים. כמו כן נוספה לחוק היסוד עילת הפסילה הקבועה כיום בסעיף 7א(א)(3) – תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב, או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל.

33. בנוסף, בשנת 2008 תוקן החוק תיקון נוסף, הפעם בעקבות ביקורים של חברי כנסת במדינות אויב ללא היתר. גם לאחר תיקונים אלה הפסיקה נותרה בשלה, ונפסק כי רק במקרים קיצוניים ומצומצמים ניתן יהיה להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 7א(א) לחוק יסוד: הכנסת.

34. בע"ב 11243/02 פייגלין נ' יו"ר ועדת הבחירות (פורסם בנבו) הטעים כב' השופט אדמונד לוי ז"ל כי:

"טול מהאדם או מקבוצת אנשים את הזכויות להיבחר ושללת מהם את הזכות לתת ביטוי להשקפה פוליטית שהם גיבשו ואף את הזכות להשתתפות בעיצוב פניו של השלטון ולהשפיע על מהלכיו."

35. הנשיא שמגר ולאחריו הנשיא ברק הצביעו על שישה מבחנים לפסילה, וכך הנשיא ברק בפרשת בא.ב. 11280/02 ועדת הבחירות לכנסת השש עשרה נ' אחמד טיבי (פורסם בנבו): "להלן: "פרשת טיבי":

א. ראשית, יש לפנות אל מטרותיה של רשימת מועמדים. פניה זו הינה למאפיינים הדומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה. הסמכות שהוענקה בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת אינה מיועדת לדברים שהיו שוליים ואשר השלכתם על המכלול הרעיוני או הביצועי איננה משמעותית ורצינית. הכוונה הינה לתופעות המהוות יעד שליט.

- ב. שנית, מטרתיה הדומיננטיות והמרכזיות של הרשימה נלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן היגד ישיר והן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי.
- ג. שלישית, לא די במטרות בעלות אופי תיאורטי. יש להראות כי רשימת המועמדים פועלת למען מימוש מטרתיה ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו. נדרשת פעילות בשטח להוצאת מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית.
- ד. רביעית, הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה. אכן, הדמוקרטיה אינה נוקטת בפעולות כלפי מי שאינו נוקט בפעולות כלפיה. זוהי הדמוקרטיה המתגוננת, אשר אינה מונעת השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים רק בשל מטרתיה של הרשימה, אלא מתגוננת כנגד מעשים המכוונים כלפיה.
- ה. חמישית, הראיות צריכות להיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות.
- ו. שישית, נדרשת מסה קריטית של ראיות המצדיקות את פסילת הרשימה.
36. העקרונות שאומצו באשר לפסילת רשימה אומצו גם באשר לפסילת מועמד, כך בפסק הדין בפרשת טיבי, כך פסק דין מאוחר יותר בעניין חנין זועבי, בא"ב 9255/12 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-19 נ' חנין זועבי (להלן "פרשת זועבי הראשונה") כאשר במסגרת פסק דין זה קבע כבוד הנשיא (כתוארו דאז) גרוניס כי:
- "מטרותיה המרכזיות של רשימה ובמקרה של מועמד – מעשיו של המועמד נלמדים הן מהצהרות מפורשות שיש בהן הגד ישיר, והן ממסקנות המסתברות באופן משמעי".
37. בנוסף, בעניין טיבי נקבע כי:
- "יש ליתן משקל מיוחד להצהרה (ותצהיר) של מועמד בדבר עמדתו ודרכיו ולהצטרפותו כמועמד מספר 2 ברשימת מועמדים המשתתפת בבחירות. אמת לתשתית האובייקטיבית חשיבות בפני עצמה אולם שעה שתחולתו של סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת מבוססת על מעשיו של המועמד, הרי שבמסגרת זו יש ליתן משקל ראוי להצהרתו של המועמד ולהצטרפותו לרשימת המועמדים המשתתפת בבחירות".
38. גם בפרשת זועבי הראשונה חזרו השופטים על עניין הצהרת המועמד, על עניין המסה הקריטית של ראיות המצדיקות שלילת השתתפות בבחירות לכנסת, ועל כך שמניעת השתתפות גם ממועמד בודד היא צעד קיצוני וראוי שפרשנות העילות המנויות בסעיף 7א תהא צרה ומצומצמת, תוך דרישה ראייתית מחמירה ותיוחד למקרים חריגים ביותר בהם לא ניתן להתמודד בכלים הדמוקרטיים הרגילים.
39. בכל הפרשות שהוזכרו הודגש שוב ושוב כי על פי המבחנים שקבעה הפסיקה לפסלות רשימה על בסיס העילה של שלילת המדינה היהודית, יש להוכיח על בסיס ראיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות ובדרגה של "מסה קריטית", ואין די בהוכחות קיומן של רעיונות, שאיפות או מטרות, לא די באימרות מוכחות, במצע

או במעשים ספורדים ואקראיים, לא די בפליטות פה אלא בתופעות דומיננטיות המהוות יעד שליט וכן המוכיחות שהייתה "פעילות בשטח" אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. "פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית", נקבע.

40. בפרשת טיבי ציינה השופטת דורנר, בדומה לעמדת השופט אנגלרד, כי על הראיות בבקשת פסילת רשימה מהשתתפות בבחירות להיות בדרגת שכנוע כזו הנדרשת במשפט הפלילי (עמ' 97-98 לפסק הדין בפרשת טיבי).

41. בפרשת זועבי השנייה עמד בית המשפט על העילות השונות לפי סעיף 7א וחוט השני עסק במאפיינים הגרעיניים המינימליים הדרושים לצורך מניעת השתתפות בבחירות.

42. כך לדוגמא בעניין שלילת קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית: נקבע כי מאפיינים ה"גרעיניים" וה-"מינימליים" של הדיבור "מדינה... דמוקרטית" מבוססים על הכרה בריבונות העם, המתבטאת בבחירות חופשיות ושוות; הכרה בגרעין של זכויות אדם, ובהן כבוד ושוויון; קיום הפרדת רשויות, שלטון החוק ורשות שופטת עצמאית. על-פי גישה "גרעינית" זו, רשימת מועמדים השוללת את זכות הבחירה על-פי מבחן אתני-לאומי פוגעת בגרעינה של הדמוקרטיה, המבוססת על שוויון בזכות לבחור ולהיבחר. בדומה, רשימת מועמדים התומכת בשימוש באלימות כדי להביא לשינוי במשטר אינה יכולה להשתתף בתהליך הדמוקרטי שהיא מבקשת להפיל בכוח הזרוע.

43. כך גם בעניין הסתה לגזענות. נקבע כי המאפיינים הגרעיניים של עילה זו כוללים בתוכם:

"ליבוי היצרים השיטתי על יסוד לאומי-אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות, לביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסיה מוגדרים, המאובחנים לפי יסוד לאומי-אתני".

44. ראוי לציין ולהדגיש, באשר לשלילת אופייה הדמוקרטי של מדינת ישראל נקבע והודגש בפרשת ירדור כי מטרה לא חוקית המצדיקה פסילת רשימה:

"אין פירושה מטרה השואפת לשנות סדרי השלטון. סדרים אלה אינם קדושים ושינויים אינו פשע שנענשים עליו".

45. גם באשר להסתה לגזענות נקבע מפורשות כי בפסק הדין בעניין רע"א 7504/95 **גנאם יאסין נ' רשם המפלגות** כי עקרונות מצע בסגנון ארץ ישראל כולה לעם ישראל בלבד ואף חוקה ומשפט על פי התורה אינן עילה לפסילה:

"וחלילה לנו לשלול זכות זאת, ולפסול אגודה בשל כך בלבד שמטרתה או אחת ממטרותיה היא לשאוף לשינוי המצב החוקי הקיים במדינה".

46. לא נסיים פרק זה לפני שנזכיר כי בפרשת זועבי הראשונה נקבע שיש בעייתיות להסתמך על קטעי אינטרנט כתשתית ראיית לעניין הפסילה (ראו פסק הדין של הנשיא גרוניס וכן פסק דינו של השופט הנדל).

47. על הדברים חזרו השופטים בפרשת זועבי השנייה (שדנה גם בעניינו של ברוך מרזל) כאשר הוסיפו שלא רק קטעי עיתונות בעיתיים אלא גם ציטוטים מהפייסבוק וכדברי כב' הנשיאה נאור:

"הראיות שהוצגו לעניין זה מבוססות ברובן על ידיעות שפורסמו באתרי אינטרנט, על קטעי עיתונות ועל פרסומים בפייסבוק. אלו ראיות אשר משקלן נמוך. מולן עומדת הצהרתו של מרזל כי יש לתת לדברים פרשנות שונה מזו שנתנו לה המבקשים (ראו: עניין בל"ד, פסקה 19 לפסק דינה של הנשיאה ביניש)".

48. בעניינה של חנין זועבי אותה פסלה הוועדה קבעה הנשיאה נאור כי:

"אמנם חלק מהראיות היו מטרידות ביותר... חלק מדבריה של זועבי בייחוד בעיתוי בו הם נאמרו אכן מקוממים. מסכימה אני כי דברים שאמרה עשויים להפרש כדברי שבח לפעולות טרור וכי ראוי היה שלא יאמרו, עם זאת נדרשים אנו לתת משקל משמעותי להסבריה והצהרותיה של זועבי... עם זאת יש לזכור שבפנינו הונחו רק האמירות הקשות ביותר שצוטטו בכלי התקשורת מפיה של זועבי אשר אל מולן עומדות הצהרותיה בלבד... לכן איני סבורה כי יש לתת משקל רב יותר להתבטאויותיה של זועבי בתקשורת מאשר להצהרותיה לפנינו..."

מן הכלל אל הפרט:

49. עיון בבקשות ובתצהירי התגובה שנתנו מלמדים ראש וראשון באשר לעוצמה יהודית שאין כל עילה לפסילה וכי המבקשים כלל לא התיימרו להניח עילה לפסילת הרשימה גם אם הכותרות זועקות כך.

50. מצע עוצמה יהודית עמד לנגד עיני חברי הוועדה ובית המשפט העליון ואין בו דבר וחצי דבר המקים עילת פסילה, אין שום ראיה ממשית נגד עוצמה יהודית ולפיכך כבר במבחן הראשון כשלו המבקשים.

51. זאת ועוד, יש לשים לב כי רשימת עוצמה יהודית כוללת 29 אנשים, וכאשר המבוקש הוא לפסול רק שלושה באופן אישי, הרי שהבקשה כלל לא עומדת במבחן הפסיקה.

52. לא הוגשו ראיות חמורות וקיצוניות אין מסה קריטית, אין הוכחה על פעילות שטח שנועדה להוציא מן הכוח אל הפועל את הטענות נגד הרשימה ולמעשה הפוך בהן הפוך בכל כללי הפסילה וניתן להבין שהבקשה לא יכולה לעמוד.

53. הוא הדין באשר לעו"ד איתמר בן גביר. כזכור עניינו של הח"מ נבחן בהרחבה על ידי הוועדה ובית המשפט ולא ניתן להגיש את אותם קטעים ולבקש מעין עיון חוזר...

54. כפי שציינו בתחילה הקטעים שהובאו ולא עמדו בפני הועדה רובם ככולם קודמים לדיון בוועדה ולהחלטת בית המשפט שיצרה מציאות שכרגע ניתן לשנות רק בראיות חדשות.
55. זאת ועוד, גם אם היה ניתן לבחון את הראיות שלא עמדו בפני הועדה ובית המשפט, הרי שעיון בהם מגלה כי הן דווקא מחזקות את הטענות שאין כל עילת פסילה נגד בן גביר.
56. מעבר לכך שהמבקש המרכז הרפורמי צינזר וערך קטעים (באופן חמור ביותר ונדון בזה בוועדה) הרי שהקטעים שהובאו מלמדים על השקפת עולם שבברור אין בה גזענות ואין בה שום נימוק העשוי להצדיק פסילה כלשהי.
57. גם לגבי מרזל וגופשטין. הדברים שנאמרו באשר אליהם מוסברים בהרחבה ובפירוט רב בתצהירים מפורטים ומנומקים.
58. אכן בעניינו של מרזל נדרשו הסברים והם פורטו למכביר, מרזל בניגוד למה שניתן היה לחשוב אינו מפעיל את דף הפייסבוק שלו, הוא אינו שולט די טוב באנגלית ואין ספק שיש מקום להסברים המפורטים שלו.
59. זאת ועוד, יש לזכור כי חלק גדול מהחומרים נגד מרזל עוסקים באמירות שהתרחשו לפני שנים רבות עוד טרם פסק הדין שניתן בעניינו בשנת 2015.
60. יתרה מזאת הדברים של מרזל עוותו, ושונו כמו בעניין יתר המבקשים.
61. זאת ועוד, יש לציין כי מרזל אמר את אשר אמר כאשר הוא אינו איש ציבור ובדומה לעופר כסיף הוא לוקח על עצמו אחריות לנהוג אחרת בעת היותו בכנסת.
62. טענותיו של מרזל מפורטות ביתר שאת בתצהירו ונפנה לשם.
63. כך גם בעניין גופשטיין שהגיש תצהיר מפורט וכותרתו היא שלא כל פעולה נגד התבוללות היא גזענות.
64. רוב הטענות נגד גופשטיין הן טענות בעניין להבה ולא בעניין פעילותו בעוצמה יהודית.
65. יצויין כי כנספחים לבקשה אנו מצרפים את התגובה הקודמת שלנו בוועדה לכנסת ה 21 וכן התצהירים שנתנו שם.
66. נפנה לתצהירים המצורפים בזאת הן של בן גביר, הן של מרזל והן של גופשטיין. כמו כן, לתצהירים של אדווה ביטון ונחמיה אלבוים.
67. יתר הטענות ישמעו בעל פה.
- אשר על כן ולאור כל האמור לעיל תתבקש הועדה לדחות את בקשות המבקשים הן על הסף והן מחמת גופם.**
- איתמר בן גביר, עו"ד**